

ABONNEMENTS

Union postale
Un an... 10\$ 00
Six mois... 6 00

Annouces Légales
à 10 la ligne de 6 points sur justification
de 9 et autres quelle que soit la page

Annouces Commerciales
Sur mesure à la page

Dông-Pháp Thời-Báo

GIẤY BÁO

Dông-Pháp
Mỗi năm... 10\$ 00
Năm năm... 5 00

BÁO QUẢN
180, đường d'Espagne
SAIGON

Mua báo phải trả tiền trước
M. NGUYỄN-KIM-ĐÌNH

Điện thoại số (Téléphone)
84 224

NAM THƯ TƯ SỐ 404
Ngày thứ sáu
5 Mars 1926

Le Courrier Indochinois
東法時報

Tổng-lý: NGUYỄN-KIM-ĐÌNH
Chủ-bút: NAM-KIỆU

MỘT TUẦN XUẤT BẢN LẦN. NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ SÁU

Chánh-đảng lập cơ thành không?

(Xem bài «ta nên lập một chính-đảng lớn» đăng kỳ trước)

Vấn-đề mới như thế đó, cơ- hội tốt như thế kia, thiết tưởng không mấy người cho việc lập chính-đảng là không phải lẽ.

Tôi nói không mấy người là vì cũng có người quá ngả lòng thời chí mà báo rằng: «Thần tôi tôi lo chưa xong, còn đâu mà lo đến việc đời, huống chi dạy đầu đã có trời, giúp đần có chánh-phủ». Khốn thay mà cũng không thấm tháy cho những lời nói như thế ấy, ôi! cũng vì thế ấy mà nước ta mới đến nỗi này!

Lại có người chán vì nước vì dân mà nói rằng: «Người ta van-minh cực điểm mới có chính-đảng, chờ như ta trình độ còn thấp thì chính-đảng nói gì». Ôi! muốn có van-minh kết quả ít phải có van-minh tạo-nhơn, muốn có van-minh tạo-nhơn ít phải có van-minh chùng-từ: giống như gieo lầy đầu mà có cây, cây không trồng lầy đầu mà ăn quả, một cái vườn mà chu không chịu sửa sang trồng trọt, thì em càng phải cực khổ nhọc-nhàn, làm lúc cũng ít mà không chịu chăm nom để cây có tiêu điều, mà con ngựa chết, đến nỗi bán mất cả vườn mà không chịu thanh-quyển-luỵển. Trách độ dân ta còn kém thiết việc lập chính-đảng ta còn lại thiết, song lo gì đi sản thay bảo hộ đem van-minh Thái-tây mà khai-hóa cho ta kia, sẽ đặc đường chỉ lối cho ta. Ta có ham hồ muốn làm thì thầy mới chỉ vẽ, chớ ta cứ bồng-nhục lãnh đạm thì thầy nào có dư công.

Cũng có người vì hồi-tưởng lại cái thêm kịch vô nhưn-đạo ngày xưa mà ta nghe đến chữ đáng thì đã xiêu-hòn mất đi mà nói rằng: «Phụ huynh đầu dạy lấy từ đệ-đo, lo cho từ-đó đờ, hơi đầu lập đảng để dẫn mình vào chốn chông gai. Ôi! những người nói thế thiết không thức thời gì cả. Thời thế bây giờ mau mà đại người được nữa sao? Và chẳng chính-đảng há phải là một đảng phân khan nhà-Nước sao? Một đảng làm giặc để phá-hoại Chánh-phủ sao? Không Chính là một đảng công-nhiên thay mặt cho quốc-dân để tấn-trợ cái Chánh-phủ van-minh, muốn thiết-bành Pháp-Việt để huê chánh-sách, muốn lấy nhân-đạo mà khai-phóng cho dân-tộc Việt-Nam này.

Cái chương-trình của chánh đảng theo như ngu ý tôi lượng ra, xin phóng có bốn đầu sau này:

hướng-đạo cho các nhứt-ban quốc-dân và truyền bá cho quốc-dân các tư-tướng hay mà Chánh-phủ bảo-hộ muốn đem đào tạo quốc-dân mà quốc-dân chưa thâu nạp được.

3. Đàng lại giải tỏ ra cho quốc-dân hiểu các điều lợi ích mà Chánh-phủ sẽ làm cho quốc-dân mà quốc-dân không hiểu được và giúp đỡ cho Chánh-phủ trong các việc ích lợi chung để phá cái lòng ngờ vực hai bên đi mà đồng-lao cộng-tác.

4. Đàng thay mặt cho cả quốc-dân mà trực tiếp với Chánh-phủ để tố bày các điều nguyện vọng của dân, thỉnh cầu các việc ích lợi cho nước. — tức là để phá đồ hừc «trông người» gồm những tham-quan ô-lợi nó làm cho Chánh-phủ và quốc-dân xa cách nhau, không thấu hiểu được nhau mà ngo-vực nhau, để quốc-dân chịu nhiều điều áp-chế khốn-khổ.

Còn nữa thì xin nhờ các bậc cao minh, các nhà trí thức trong các giới nghề nghiệp.

Bây giờ ta hãy xét xem đảng có thể thành lập được không? Những người nói như thế ở trên, ở xã-hội này, gặp thời buổi này, tương ở về số ít, không đủ làm trở-lực cho sự thành-lập của chính-đảng.

Còn số đông ở quan tâm đến việc nước, có soi gương Egypte và Phillipine thì chắc ai cũng hoan-nghinh chính-đảng và quốc-dân chắc lại hoan-nghinh hơn nữa, vì hướng tại đầu ta là dân-bộ, không ai tương đến, không ai binh vực cho, không ai thâu nỗi khổ sở cho, chỉ biết phàn-ngóng cớ kêu trời không thâu, cảm-cảm cực-cực làm ăn, có mắt không được nghe, ngậm miệng bốp-lồng, chịu đủ áp-bức, nay nhưt đần, đần anh ra kết thành đoàn-thể, bày tỏ nỗi uất-ức cho, nài xin điều ích lợi cho, thì chẳng phải là một cái hạnh-phúc lớn lao làm sao?

Chỉ số hoan-nghinh, quốc-dân hoan-nghinh, thế là chính-đảng thành lập; nhưng còn một điều đáng lo nữa là không biết Chánh-phủ có hoan-nghinh cho không, mới nghĩ qua thì cũng đáng lo thiết, song xét kỹ lại thì cũng không nên lo. Không lẽ một nước-dân chủ van-minh đem nhân-đạo sang khai-hóa cho dân ta, lại đi ngăn đôn dân ta trong một việc tiến-bộ đáng mừng như thế sao?

Đông-linh-trưởng-Canh (Nghệ-an)
(Còn nữa)

BỘ CHANH

Bên-báo số trước, trong bài «cuộc liên-bách ông Monin», dưới đoạn ông Trương-chí-Động nói, bỏ sót mấy ông Cao-Chánh, vậy xin bổ chính như sau này: «Về đến ông Cao-Chánh, ông nói mấy câu, có vẻ kiêu ngạo lắm, song không hiện đàng ra đây».

B. B.

VĂN XUÔI

Lời ký trong ba ngũ Tết

(Tiếp theo)

Trong các bài thơ ấy có một bài của mấy người trong thơ ở Saigon có vẻ đặc sắc hơn cả. Ôi xin trích đăng ra đây.

Bài thơ ấy như vậy:

Rủ nhau đêm tối viếng tượng ông,
Nỗi tương lòng mơ chấp chửng.
(Hà-Trí)

Thăm-dạm một rừng gương liệt- nghĩa,
(Mạnh-Tấn)

Uy linh bốn vách tượng anh hùng
(Quắc-Bửu)

Nước-non còn dấu người anh-nào
(Hải-Trà)

Hồng Lạc thêm nỗi máu Lạc-Hồng
(Hồng-Tiến)

Một là thơ-sanh đời gấm nặng,
Ai nếm chi đó biết chớ không?
(Đôn-Nam)

Nghệ có vẻ hùng-hồn cảm khái,
Thật là một bài thơ hay. — Ngoài ra lại có một câu đối của một chàng du-tử nào đó đề rằng:

Nhìn coi làng miền, du khách lau-lông,
Nghênh lại non sông, anh-hùng vãng-mạt

Nghệ có vẻ cảm khái mà tự nhiên, như tình như cảnh như chia tâm-lòng.

Hai đầu tôi chép xong bảy nhiều bài thơ, lật tay đã mỏi, mà bụng cũng thấy đói, thì cái hư-tạo nhà cái vị thơm-thoai cũng có thể làm cho mình được thu-sướng; ngặt vì những áng văn đó thì chỉ được trong một vài bài, một bài của một người, còn những áng văn đó thì không ra đời, trước mình cũng tưởng mượn đó mà làm câu chuyện «cười chơi», song cười làm rồi cũng thấy chán, sau đem ra tức-ràng, đã toan cầm năm gidy sẽ quắn ra, song bạn Trương-Từ nói rằng: «Mình đã được thưởng cái «hơi văn lạ mắt» này rồi, thì cũng nên trải lên trên tờ báo để ai có «hào hức» thì nghĩ chơi cũng chẳng hại gì, ngại vậy nên mới đề dành lại đến hôm nay!...

Kể viết bài này có một điều mong-mỏi chẳng gì khác hơn là mấy người trong hội có cái trách-nhiệm có vẻ đến Lãng-đông, tương cũng nên mượn cái cớ quết nước với mà trừ khử cái ảnh-vấn «bộ lạc», đôi bờ cái tên tuổi hạng thì-nhôn «bá-lập» đi, kéo một cái trước làng Tả-quần này, khách du-thường thường ghé mắt vào, đừng khỏi thêm một trò cười, mà sự có người lại ngợ-nhận rằng «hôn thư trong Nam» ở cả chốn này chăng?... Sau hết lại xin có lời trung-cáo với các bạn làng thơ ta rằng: «khôn văn to, đại văn bia, mỗi khi các nghĩ muốn nêu tên-tuổi ở một chỗ trước mắt công-chàng nào, thì cũng phải nên thân-trọng người-bắt một chút, mà chớ nên khinh-dị qua đi mua một trò cười, kỹ giã đem những đàng-văn-chương của các người giới thiệu ra đây, mà không nỡ đem bia cái tên-tuổi của các ngài chôn các ngài cũng đã lượng biết cho vậy.

Cuộc thường thơ đã rồi, chúng tôi lại đặc nhau vào trong đèn coi, trên ngai vàng hờn đức Tả-quần phụng-phước ở trên, dưới chiếu là chàng sanh lạp-ngợ ở dưới, chân quí miệng khàn, tiếng «lúc-sắc» của người xin sớ, tiếng «vén vừ» của người đọc trạng, hương bay nghi ngút, đèn chầy lập lòe, khiến mình lại nhớ đến cái quang cảnh cổ hương, vì chỗ có-hương của tôi có đến thờ bà chúa Liễu-hành (tục

Cuộc nhóm đại-hội

của Nam kỳ Khuyến-học Saigon hôm ngày chầu nhật 28 Février

Cuộc nhóm đại-hội hôm nay có vẻ huyền-náo khác thường hơn mấy kỳ nhóm đại-hội trước. Vừa 8 giờ rưỡi chiều thì chư hội viên đã kéo đến lều lều. Đứng 4 giờ ông Trần-quang-Nghiêm, Phó hội-trưởng thay vì ông Nguyễn-phân-Long, Hội trưởng từ chức tọa chủ mở đại-hội, nghi có một bài diễn-văn trên tờ công-việc của hội thì thờ trong năm đã qua.

Đoạn bàn công-việc của năm đã qua thì cho đại-hội công-cứ bàn công-việc năm 1925-1926. Hội-viên hiện diện là 20 ông, ông giới thiệu bổ thêm là 11 vị, cộng là 31. Ông Goupillon tọa chủ cuộc, bổ thêm có hai vị hội-viên nhỏ tuổi phụ tá là ông Trích-hung-Nguyễn và Bửu-Đình, kết-quả như sau này:

1 Ông Ng-văn-Bá	25	tham-đạo-cử
2 » Bùi-quang-Chiêu	20	»
3 » Ng-kim-Đình	20	»
4 » Dr Trần-văn-Đôn	18	»
5 » Ng-khắc-Nương	18	»
6 » Dr Ng-v-Thỉnh	17	»
7 » Nguyễn-tấn-Văn	17	»
» Lê-văn-Trung	13	»
» Nguyễn-dình-Trí	13	»
» Trương-văn-Bôn	13	»
» Bửu-Đình	12	»
» Lưu-văn-Lang	11	»
» Ng-phân-Long	11	»
» Cao-Chánh	11	»

Và số hội-viên bàn công-việc là 10 ông mà mới có 7 ông đứng số thăm-đắc-cử, theo pháp-phải cũ lại lần, thì chỉ được chọn thêm 3 ông nữa cho đủ số, nhưng xét vì ngày giờ đã khuya, nên đại-hội định hỏi đợ ý mấy ông nhiều kinh-nghiệm, nên Đại-hội nhất định cử quí ông: Bôn, Bửu-Đình, Lưu-văn-Lang, thế là đủ 10 ông trong ban hội mới. Mọi việc an-bái bãi hội lúc 7 giờ tối.

Qua bữa 3 Mars lúc 8 giờ tối 10 ông đồng công-ohàng này trao trách-nhiệm có nhóm nhau lại tại nhà hội đồng chia cắt phận sự, thì:

Ông Bùi-quang-Chiêu, làm Hội-trưởng.
Ông Dr Ng-văn-Thỉnh làm Phó Hội-trưởng.
Ng-khắc-Nương, làm Tả-Hàng.
Bửu-Đình, làm Phó Tả-Hàng.
Nguyễn-văn-Bá, làm Thủ-biên.
Nguyễn-kim-Đình, làm Văn-tho-viên.
Trương-văn-Bôn, làm Phó Văn-tho-viên.
Lưu-văn-Lang, (làm Ủy-viên)
Dr Trần-văn-Đôn (commissaire)

Cuộc cấp đặt bàn hội đồng công-việc mới như vậy công-chúng lấy làm hoan-nghinh và hội Khuyến-học từ nay nhờ sức quí ngài mà ban-trưởng thêm bên-báo cũng rất vui lòng mà hoan-nghinh quí ngài và cầu chúc cho Hội khuyến-học đặng miêng trường và thịnh phát.

B. B.

Một người kỹ-sĩ Trung-hoa đến Saigon

PROFESSOR YOUNG

Chuyến tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-dông, đi du-học ngoại-quốc tự thuở nhỏ, nghiên cứu cái van-hôn đòng-tây thiết là tham-thúy, biết gồm đủ năm thứ tiếng là tiếng Hồng-mao, tiếng Đức, tiếng Pháp, tiếng Chàv, tiếng M-án-điền, nhưt là về khoa triết-học thì lại càng biết sâu-xa lắm, còn tự quan-tâm đến chút nào, quần áo lối thời, đầu tóc đã dượt, người đời trông thấy đều định cho là «thằng điên», mà bác-sĩ đối với người đời cũng cho là lạ diển cả: bác-sĩ thường-thường

Chuyên-tàu André Lebon vừa rời tới bến Saigon, có một vị kỹ-sĩ Trung-hoa là ông Phùng-Nhuỵng (Professor Young) qua du-lịch Đông-Pháp Phùng-Nhuỵng vốn người Quảng-d

sterling mà số tiền đem giúp các thợ thuyền...

Họ mở một cuộc quốc trái 50.000 livres vay ở các nhà buôn...

Cả họ liên-hiệp-hội đều thuộc vào cộng sản trung ương hội-đồng...

Tỉnh Quảng đông đã thành ra cái kho chứa khí giới ở Nga đem lại...

Karakhan, Sứ thần của Chánh phủ Xô-viết tại Bắc-kinh...

Lược dịch báo « Eclair » T. N. D. B.

Luận-ly tới hại vì hồ-chữ-nho

Nước ta lập quốc đã mấy ngàn năm, văn minh chữ-hoà mà đại-tyc...

Trong số những người học làm chữ-nho...

Nên luận-ly nước ta đang vướng bận...

đang học chữ-hoà, còn để lại sự bay bổng...

làm gương sáng cho muôn đời...

thấy những người học làm chữ-nho...

Cái sự nghiệp chữ-nho đối với nước ta...

không giữ gìn nó, không tập tành...

phép thiết là đang buồn lẫn thây!

Vậy những người trí-giả trong nước...

cho nên luận-ly đang vướng bận...

ly đang tới đây, thì phải là lên lên...

cho hết thảy những thanh-niên trong nước...

phải học tập chữ-nho. Đành rằng đời này...

là đời minh đạo; yếu thừa, tranh khôn...

tranh khôn, nhà nước Langka là nước...

lành-phu cường, thì mình phải học chữ...

Langka đang mà mở mang trí não...

đến nỗi thua sút các nước tân-dân-hoàn...

nhưng mà phải trao đổi luận-ly, giữ gìn...

đạo-đức thì mới thanh-niên các hoàn toàn...

Luận-ly đạo-đức của nước Langka là luận...

Án-đây không giúp với thanh-niên người...

ta; luận-ly đạo-đức Trung-không là luận-ly...

Á châu thì hiệp với thanh-niên người nước...

hơn, vậy thì ta phải học chữ-nho mới...

đúng, thì ta phải học chữ-nho mới...

đúng, thì ta phải học chữ-nho mới...

đúng, thì ta phải học chữ-nho mới...

đúng, thì ta phải học chữ-nho mới...

phải đứng đắn nghiêm-trang, vì dạy chữ...

Những điều nói ở trên đó, là chúng tôi...

Sách nho có chữ rằng: «ngôn dĩ hành...

Trước đây dạy chữ-tay, song là dạy học...

đang học chữ-hoà, còn để lại sự bay...

làm gương sáng cho muôn đời...

thấy những người học làm chữ-nho...

Cái sự nghiệp chữ-nho đối với nước ta...

không giữ gìn nó, không tập tành...

phép thiết là đang buồn lẫn thây!

Vậy những người trí-giả trong nước...

cho nên luận-ly đang vướng bận...

ly đang tới đây, thì phải là lên lên...

cho hết thảy những thanh-niên trong nước...

phải học tập chữ-nho. Đành rằng đời này...

là đời minh đạo; yếu thừa, tranh khôn...

tranh khôn, nhà nước Langka là nước...

lành-phu cường, thì mình phải học chữ...

Langka đang mà mở mang trí não...

đến nỗi thua sút các nước tân-dân-hoàn...

nhưng mà phải trao đổi luận-ly, giữ gìn...

đạo-đức thì mới thanh-niên các hoàn toàn...

Luận-ly đạo-đức của nước Langka là luận...

Án-đây không giúp với thanh-niên người...

ta; luận-ly đạo-đức Trung-không là luận-ly...

Á châu thì hiệp với thanh-niên người nước...

hơn, vậy thì ta phải học chữ-nho mới...

đúng, thì ta phải học chữ-nho mới...

đúng, thì ta phải học chữ-nho mới...

đúng, thì ta phải học chữ-nho mới...

đúng, thì ta phải học chữ-nho mới...

đúng, thì ta phải học chữ-nho mới...

đúng, thì ta phải học chữ-nho mới...

đúng, thì ta phải học chữ-nho mới...

đúng, thì ta phải học chữ-nho mới...

đúng, thì ta phải học chữ-nho mới...

đúng, thì ta phải học chữ-nho mới...

đúng, thì ta phải học chữ-nho mới...

đổi chính thể theo thể cách cộng-hoà...

đến ra & Phi-luật-Tân mà thôi, ở...

Nhật-đơn với hội Vạn-quốc...

Thơ tín...

Công một vị đạo giá ở Travinh...

Đông-Pháp Thời-Sự...

GIÁ BẠO...

GIÁ LỬA GẠO...

TAU ĐI CÁC NƯỚC...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

đổi chính thể theo thể cách cộng-hoà...

đến ra & Phi-luật-Tân mà thôi, ở...

Nhật-đơn với hội Vạn-quốc...

Thơ tín...

Công một vị đạo giá ở Travinh...

Đông-Pháp Thời-Sự...

GIÁ BẠO...

GIÁ LỬA GẠO...

TAU ĐI CÁC NƯỚC...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

đổi chính thể theo thể cách cộng-hoà...

đến ra & Phi-luật-Tân mà thôi, ở...

Nhật-đơn với hội Vạn-quốc...

Thơ tín...

Công một vị đạo giá ở Travinh...

Đông-Pháp Thời-Sự...

GIÁ BẠO...

GIÁ LỬA GẠO...

TAU ĐI CÁC NƯỚC...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

đổi chính thể theo thể cách cộng-hoà...

đến ra & Phi-luật-Tân mà thôi, ở...

Nhật-đơn với hội Vạn-quốc...

Thơ tín...

Công một vị đạo giá ở Travinh...

Đông-Pháp Thời-Sự...

GIÁ BẠO...

GIÁ LỬA GẠO...

TAU ĐI CÁC NƯỚC...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

đổi chính thể theo thể cách cộng-hoà...

đến ra & Phi-luật-Tân mà thôi, ở...

Nhật-đơn với hội Vạn-quốc...

Thơ tín...

Công một vị đạo giá ở Travinh...

Đông-Pháp Thời-Sự...

GIÁ BẠO...

GIÁ LỬA GẠO...

TAU ĐI CÁC NƯỚC...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

ĐỒN...

Hàng lựa kiểu mới. Những hàng lựa kiểu mới ở Saigon...

Pensionnat Điện-Quân Rue Motet Soctrang. Trường của chúng tôi tuy mới lập...

Nước mắm hiệu « CHỦ THẬP ĐO ». Nước mắm hiệu « CHỦ THẬP ĐO » của người Anam...

BẢN-TẠI Vinh-Thành, qual de Commerce n° 1 CHOLON và tại LIÊN-THÀNH.

PENSIONNAT Huynh-công-Phát 19 à 25 Boulevard Kléber (Cầu Ông Lãnh) Saigon.

Hai cuốn sách nên mua. Những tin tức và dư-luận về Ông Phan-bội-Châu.

GIÁ BẠO table with columns for bank names and exchange rates.

GIÁ LỬA GẠO table with columns for rice types and prices.

TAU ĐI CÁC NƯỚC table listing ship destinations and dates.

ĐỒN table listing various goods and their prices.

ĐỒN table listing various goods and their prices.

Salgon. Thử-thảo tổng-cục Annam. Cuộc tranh đua võ địch binh trên năm 1926.

Thay cũ đổi mới

Kính chào quý khách... Kính trình quí vị... Kính xin mời quí khách...

CÔNG HUỖNH

Vêtements en tous genres sur mesures... Coupe et Façon Grand Tailleur... 250 Rue d'Espagne Saigon

Vinh-dức-Hưng

Tailleur Tonkinois... 262 rue d'Espagne Saigon... Civil, militaire et Annamite

Tiệm tôi có bán các thứ hàng... Kính xin mời quí khách...

VIÊN-AN

Cycles & Accessoires... 208 Quai de Phươc-Kiến Cholon

Bền-hiệu có trữ bán xe-máy-hiệu "BRILLANT" và nhiều hiệu khác...

NEHA HOA CHON-DUNG ĐANG-VAN-KY

17, Rue Martin des Pallières 17... 17, Rue Martin des Pallières 17

Hàng bán đồ dùng về công nghệ E. DUPRIX

Nhà số 66, các thứ máy, máy khâu... Kính xin mời quí khách...

Giày dép Bắc-kỳ

Đông hồ treo và đồ kiến... Kính xin mời quí khách...

Trần-quang-Xuân

168 rue d'Espagne Chợ mới Saigon... Mới lại 200 cái đồng hồ treo giá rẻ

Bánh Quốc-nữ

Bánh Quốc-Nữ là bánh của gái nhà Nam làm, rất ngon và thơm...

Có trữ bán tại: Bâtơ: tiệm M. Lâm-vân-Từ... Bêliôn: nhà hàng Tê-Kương của M. Trần-quang-Thế...

Traviach: tiệm Epicerie Hồng-Tu... Bâixâu: tiệm Epicerie Thái-Xuân... Cánhôn: tiệm M. Lê-V-Ngũ 340, rue des Marins...

Swigon: tiệm Au Tisseur, 82, Boulevard Bonnard... Kính xin mời quí khách...

Mille NGUYỄN-THI-THIAN... 13, Rue Larcenaire... Tại Phnom-penh: Nhà M. Côn Casdar du Grand GarageKmer có trữ bán

NHÀ NGŨ HIỆU

NAM-CHAU KHÁCH-LĂU

5835 thì 81, đường Amiral Courbe - SAIGON - Là nơi rất xứng đáng cho Quí khách ở Saigon, Cholon, Giadinh và trong Lục-châu đến nghỉ ngơi...

Nước dư xài, tắm và giặt không khi nào thiếu... Chủ và người quản-lý sẵn lòng giúp những việc mà quí khách cần đến...

Kính cáo

Tôi chuyên rông nghề sửa các thứ các môc mà như là sửa tất cả tai-tiền nghề hơn... Kính xin mời quí khách...

XU-OC cưa khải

95 Bd.Charnier Saigon

Advertisement for ANCIENNE MAISON PHU HOAN featuring a logo and text: ĐONG GIAY TAY VA ANNAM LE-VAN-BEN CHUP HINH VA HOI HINH RA LON

Lời rao

Kính cùng Quí khách đồng ý: Bền-Hiệu chuyên khắc các thứ con dấu bằng đồng bằng bạc... Kính xin mời quí khách...

Duy-Xuân ăn-quán

Tại đũa cưa sắt Sadee... Kính mời

Đã mau mà lại khéo

Kính cùng quí ông quí thầy đặt tại đường Amiral Courbet, số 43, Saigon, ngang hông Chợ-mới...

Máy đã mau mà lại khéo, phải đảm ai lời, xin mời quí ông quí thầy dời gót tới may thử một lần...

Nay kính Chủ-nhơn: ĐOÀN-TRẦN-TẠO

Hội Nông-nghiệp chủ Thư-ong-nghiệp chủ

Có đẹp cói giá tay của cói là gì? Chỉ tốn có 17 \$ mà có một cái máy giặt... Kính xin mời quí khách...

Đã cảm thạc

Nhơn vì muốn khoeo trước kiến để cảm thạc tâm chế, hoặc để bán, để mở, để vàng... Kính xin mời quí khách...

Thi-Thơ

TIỆM THƠ BẠC NGUYỄN-VĂN-THOM Bijouter, ancienne Maison de NGUYỄN-VĂN-GIÃO

Kính cáo cho quí ông quí bà: Nguyễn Văn này trước của Nguyễn-văn-Giáo, đã qua phần rồi... Kính xin mời quí khách...

Xin ghé mắt

(Adresses utiles) Hiệp Thanh Rayon Tailleur - Bazas

TRAN-LONG

TIỆM ĐÓNG GHÉ MÁY BOTINIER Réparation des Raquettes Rue Turc, N° 14, SAIGON

Tiệm tôi lập ra đã hơn 17 năm rồi, rằng có một nghề làm ghé máy theo kiểu Hồng-Kông, ghé dày, ghé dẹt...

Duy-Xuân ăn-quán

Tại đũa cưa sắt Sadee

Có in đủ các thứ thơ, tụng, truyện, sách bằng chữ Long và quốc ngữ... Kính xin mời quí khách...

Duy-Xuân ăn-quán

Tại đũa cưa sắt Sadee... Kính mời

Duy-Xuân ăn-quán

Tại đũa cưa sắt Sadee... Kính mời

Advertisement for A. DENHOLM SAIGON featuring an image of a large industrial machine and text: PHEN SƠN VÀ VIỆC RÁP MÁY XAY LỬA QUA

EMERIE - VẠN VÂN - MÁY LÀM DẦU, LÀM ĐƯỜNG - MÔ-TƠ - NỒI SỒ ĐE - VẠN VÂN - GIÁ PHẢI CHĂNG

Advertisement for A. L'Aurore Phan-thành-Biên featuring text: Có lẽ quí-ông, quí-thầy còn nhớ tiệm Phan-thành-Biên ở đường Viénot số 54 chợ-mới Saigon

Advertisement for LÊ-VĂN-NGŨ CHỦ TIỆM THỢ BẠC ANNAM N 310 rue des Marins et N 44 Boulevard Tổng-đô Phươg

Bền-hiệu có lãnh làm và bán đồ nữ trang... Kính xin mời quí khách...

Đời chỗ khác

MAISON DU COTINAT khi trước ở đường Charnier số 43 nay đã dời về đại-lộ Bonnard số 94... Kính xin mời quí khách...

HÔTEL D'ANNAM

Nam-Việt khách-Lầu N° 72 à 80 Boulevard Charnier et Annexe N° 9 à 15, Rue Carabelli Saigon

Phòng ngủ ở dưới đất càng trên lầu, rộng mát, sạch sẽ, rất cần tiện cho quí khách có việc đi Saigon... Kính xin mời quí khách...

